

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 9513100196
Dátum vydania rozhodnutia: 03.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9513100196.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 3. mája 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Mgr. S. N. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. po schválení dohody o vine a treste, o dovolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo 17. decembra 2013, sp. zn. BB-4T 58/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. S. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom 17. decembra 2013 o predložennom návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na schválenie dohody o vine a treste, rozsudkom, sp. zn. BB-4T 58/2013, schválil podľa § 334 ods. 4 Tr. por. dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvineným Mgr. S. N., podľa ktorej je obvinený Mgr. S. N. vinný zo spáchania v bodoch 1/, 2/, 3/ a 5/ pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., z toho v bodoch 2/ a 5/ v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 4/ a 6/ z pokračovacieho prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1. dňa 27.02.2012 v čase o 07:34 h do 07:57 h vo Veľkom Krtiši v budove Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu na ul. Baníckej č. 25, ako skúšobný komisár podľa § 81 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 8/2009 Z. z.“) v súvislosti s vykonávaním skúšky odbornej spôsobilosti podľa § 79 a nasl. zák. č. 8/2009 Z. z., prijal od J. P. úplatok majetkovej povahy vo forme 1l domácej slivovice zabalený v červenej taške;

2. dňa 16.03.2012 v čase od 07:52 h do 08:42 h vo Veľkom Krtiši v budove Okresného riaditeľstva PZ,

Okresného dopravného inšpektorátu na ul. Baníckej č. 25, ako skúšobný komisár podľa § 81 zák. č. 8/2009 Z. z. v súvislosti s vykonávaním skúšky odbornej spôsobilosti podľa § 79 a nasl. zák. č. 8/2009 Z. z., prijal od Z. B. úplatok majetkovej povahy vo forme 1 ks fľaše hruškovice, zabalený v červenej darčekovej taške, pričom pri vykonávaní skúšky odbornej spôsobilosti podľa § 79 a nasl. zák. č. 8/2009 Z. z., v úmysle aby Z. B. prospela v skúške odbornej spôsobilosti v zmysle § 79 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z., zo svojej pozície pri preskúšaní nepostupoval v zmysle § 79 až § 85 zák. č. 8/2009 Z. z. s poukazom na nariadenie prezidenta Policajného zboru č. 18/2010 o vykonávaní skúšok odbornej spôsobilosti, rozhodovaní o vodičskom oprávnení a evidovaní skutkov spáchaných v súvislosti s vedením motorového vozidla (ďalej len „nariadenie prezidenta PZ č. 18/2010“) a žiadateľkou chybné vypracovaný test opravil tak, aby splnila hodnotenie skúšky odbornej spôsobilosti v zmysle čl. 5 ods. 1 nariadenia prezidenta PZ č. 18/2010;

3. dňa 23.03.2012 v čase od 07:23 h do 09:12 h vo Veľkom Krtíši v budove Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu na ul. Baníckej č. 25, ako skúšobný komisár podľa § 81 zák. č. 8/2009 Z. z., v súvislosti s vykonávaním skúšky odbornej spôsobilosti podľa § 79 a nasl. zák. č. 8/2009 Z. z., prijal od M. T. úplatok majetkovej povahy vo forme 1 ks fľaše spíšskej slivovice, zabalený v darčekovej taške;

4. dňa 07.05.2012 v čase od 10:52 h do 11:53 h vo Veľkom Krtíši v budove Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu na ul. Baníckej č. 25, ako skúšobný komisár podľa § 81 zák. č. 8/2009 Z. z., pri vykonávaní skúšky odbornej spôsobilosti podľa § 79 a nasl. zák. č. 8/2009 Z. z., v úmysle, aby S. C. prospel v skúške odbornej spôsobilosti v zmysle § 79 ods. 2 písm. a/ zák. č. 18/2009 Z. z., zo svojej pozície pri preskúšaní nepostupoval v zmysle § 79 až § 85 zák. č. 8/2009 Z. z. s poukazom na nariadenie prezidenta PZ č. 18/2010 a žiadateľom chybné vypracovaný test opravil tak, aby splnil hodnotenie skúšky odbornej spôsobilosti v zmysle čl. 5 ods. 1 nariadenia prezidenta PZ č. 18/2010;

5. dňa 21.05.2012 v čase od 13:09 h do 14:16 h vo Veľkom Krtíši v budove Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu na ul. Baníckej č. 25, ako skúšobný komisár podľa § 81 zák. č. 8/2009 Z. z., v súvislosti s vykonávaním skúšky odbornej spôsobilosti podľa § 79 a nasl. zák. č. 8/2009 Z. z., prijal od S. M. úplatok majetkovej povahy vo forme 1 ks fľaše alkoholu nezistenej značky v hodnote 9,99 €, pričom pri vykonávaní skúšky odbornej spôsobilosti podľa § 79 a nasl. zák. č. 8/2009 Z. z., v úmysle, aby Š. M. prospel v skúške odbornej spôsobilosti v zmysle § 79 ods. 2 písm. a/ zák. č. 8/2009 Z. z. s poukazom na nariadenie prezidenta PZ č. 18/2010 a žiadateľovi nadiktoval správne odpovede do testu tak, aby splnil hodnotenie skúšky odbornej spôsobilosti v zmysle čl. 5 ods. 1 nariadenia prezidenta PZ č. 18/2010;

6. dňa 02.07.2012 v čase od 14:34 h do 14:44 h vo Veľkom Krtíši v budove Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu na ul. Baníckej č. 25, ako správny orgán pri prejednávaní priestupku spáchaného porušením všeobecne záväzných právnych predpisov o plynulosti cestnej premávky v zmysle § 52 ods. 2 písm. a/ zák. č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v úmysle aby R. M. nemal zadržané vodičské oprávnenie na dobu 2 mesiacov, pozmenil dátum prejednávania priestupku a zadržania vodičského preukazu z 02.07.2012 na 05.06.2012, čo mu následne umožnilo menovanému upustiť od zvyšku výkonu trestu zákazu vedenia motorových vozidiel k dátumu 06.07.2012, čím mal R. M. zadržané vodičské oprávnenie reálne len na dobu 5 dní, oproti v správnom konaní uloženej sankcii v trvaní 1 mesiaca.

Za to obvinenému súd uložil podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/, písm. 1/ Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu podmenečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad

nad správaním obvineného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určil skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd uložil obvinenému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona súd uložil obvinenému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému peňažný trest 3 000 eur (tritisíc eur).

Podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona stanovil, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený súd uložil náhradný trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov.

Zároveň súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu výkonu povolania, zamestnania alebo funkcie v orgánoch verejnej moci na 5 (päť) rokov.

Predmetný rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť, s poukazom na ustanovenie § 334 ods. 5 Tr. por., jeho vyhlásením, teda 17. decembra 2013.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obvinený prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. e/ Tr. por. Obvinený v dovolaní poukázal na to, že súd pri rozhodovaní o návrhu na uzavretie dohody o vine a treste, túto nemusí jednoznačne schváliť a potvrdiť rozsudkom najmä v prípade, ak ju nepovažuje za spravodlivú, pričom podľa jeho názoru, dôvodom, ktorý by mal viesť súd k odmietnutiu schválenia predloženej dohody, môže byť aj stanovisko súdu, že vo veci sú vykonávané nezákonné dôkazy. Obvinený skonštatoval, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny, keďže je založený na podstatných chybách konania, ktoré spočívali v nezákonnom postupe v prípravnom konaní (nezákonnosť odposluchov, nesprávny postup pri udeľovaní súhlasu na použitie obrazových záznamov a odpočúvaní). Tieto nedostatky neboli podľa obvineného odstránené v prípravnom ani súdnom konaní. V tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu I. US 274/05, ktorý sa zaoberá porušením základného práva na súkromie vydaním príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností. Namietal, že dňa 12.2.2013 navrhol vylúčiť zo spisu všetky záznamy ITP, ktoré boli vykonané na základe povolenia sudcu pre prípravné konanie Krajského súdu Banská Bystrica v čase od 12.07.2011 do 11.4.2012, pretože boli vydané nezákonným sudcom. Vzhľadom na opis konania, z ktorého mal byť podozrivý a pre ktoré mali byť použité ITP, mal povolenie dať sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu, ktorý bol zákonným sudcom už od 11.7.2011. Navyše povolenie odpočúvania a zaznamenávania telekomunikačnej prevádzky nemal byť daný ani zákonným sudcom pre prípravné konanie, lebo súhlas vyžadoval nekompetentný orgán, teda subjekt, ktorý nie je začlenený medzi subjekty, ktoré môžu viesť vyšetrovanie. Zastáva názor, že ak bol daný súhlas na použitie ITP s odkazom na právnu kvalifikáciu skutku podľa § 326 Tr. zák., potom bolo neprípustné použiť ako dôkaz zistené okolnosti. Obdobné porušenia boli vo veciach súhlasu na zhotovovanie obrazovo - zvukových informácií a tiež na odposluch účastníckeho telefónu, vrátane predlžovania týchto ITP. Ďalej namietal, že príkazy obsahovali len formálne odôvodnenie bez uvedenia konkrétnych skutočností a smerovali len k citácii zákonom formulovaných podmienok vo všeobecnej rovine. Zároveň poukázal na nález III. ÚS 80/08. Má zato, že špecializovaný trestný súd postupoval v rozpore so zákonom, keď schválil uzavretú dohodu o vine a treste bez ohľadu na jeho súhlas s takýmto postupom. Súd sa v danom prípade upriamil len na splnenie zákonnej formálnej podmienky vyslovenia súhlasu s položenými otázkami. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok.

K dovolaniu obvineného sa prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nevyjadril v zákonom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku z nasledovných dôvodov:

Podľa § 333 ods. 3 Tr. por., po prednesení návrhu dohody o vine a treste predseda senátu zistí formou otázok, či obvinený

- a) rozumie podanému návrhu na dohodu o vine a treste,
- b) súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejedнала touto skrátenou formou, čím sa vzdáva práva na verejný súdny proces,
- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radíť o spôsobe obhajoby,
- e) rozumel podstate konania o návrhu na dohodu o vine a treste,
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin,
- i) súhlasí s navrhovaným trestom, trest prijíma a v stanovených lehotách sa podriadi výkonu trestu a ochrannému opatreniu a nahradí škodu v rozsahu dohody,
- j) si uvedomuje, že ak súd prijme návrh na dohodu o vine a treste a vynesie rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť vyhlásením, nebude možné proti tomuto rozsudku podať odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu spisového materiálu za preukázané (č.l. 444 súdneho spisu), že obvinený kladne zodpovedal pred súdom na verejnom zasadnutí na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Tr. por. pod písm. a/ až písm. j/, t.j. na otázku k písm. d/, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s ním mohol radíť na spôsobe obhajoby, obvinený odpovedal áno.

Podľa § 334 ods. 4 Tr. por. ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, avšak iba z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Najvyšší súd z obsahu spisového materiálu zistil, že zo zápisnice o konaní o dohode o vine a treste z 3. decembra 2013 spísanej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky jednoznačne vyplýva, že obvinený bol pred konaním poučený v zmysle § 34 ods. 4 Tr. por. o význame priznania a aj prítomnosť jeho obhajcov JUDr. Vladimíra Zvaru a JUDr. Ľubomíra Hreždoviča zabezpečovala plné uplatnenie práv obvineného na konaní o dohode o vine a treste. Na otázku prokurátora uviedol, že rozumie podstate skráteného konania, s ktorým súhlasil a vyšetrovateľom bol poučený o jeho právach, najmä o práve na obhajobu. Mal teda možnosť radíť sa so svojimi obhajcami, takže mal zabezpečenú kvalifikovanú právnu pomoc a bolo výlučne na jeho vôli, či takéto vyhlásenie urobí alebo nie.

Najvyšší súd mal z obsahu spisu za preukázané, že obvinený počas celého súdneho konania mal k dispozícii obhajcov, s ktorými sa však mohol radíť aj predtým, ako mu boli položené jednotlivé otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. por. Obvinený na otázku predsedníčky senátu, či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s ním mohol

radíť na spôsobe obhajoby, odpovedal áno.

Z tohto dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky, zistiac, že nebola splnená jedna zo základných podmienok pre podanie dovolania, dovolanie obvineného Mgr. S. N. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.